

ПРИМЉЕНО: 7.12.2018.			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	1607/8	—	—

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Београд

Декан Правног факултета Универзитета у Београду донео је одлуку, на предлог Наставно-научног већа од 29. октобра 2018. године, о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног редовног професора за Управноправну ужу научну област – предмет Управно право, на Правном факултету Универзитета у Београду.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 84 од 2. новембра 2018. године и у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ бр. 802 од 7. новембра 2018. године, као и на интернет страници Правног факултета Универзитета у Београду.

Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду, на седници од 29. октобра 2018. године, образовало је Комисију за писање реферата у саставу: др Зоран Р. Томић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Добросав Миловановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, др Драгољуб Кавран, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији, др Ратко Марковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији и Предраг Димитријевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу.

Чланови Комисије имају част да Наставно-научном већу поднесу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс пријавио се др Марко Давинић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду, као једини кандидат.

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Марко Давинић рођен је 26. јула 1972. године у Београду, где је завршио основну школу и Пету београдску гимназију. Правни факултет Универзитета у Београду уписао је 1991. године. Током студија завршио је и Средњу музичку школу "Корнелије Станковић" у Београду. На Правном факултету дипломирао је 10. фебруара 1997. године са просечном оценом 9,48 (управни смер). Након студија, радио је као адвокатски приправник.

У октобру 2000. године изабран је за асистента-приправника за предмет Управно право. Усмени магистарски испит положио је са одликом у јулу 2002. године. У априлу 2003. године стекао је звање тренера у области права ЕУ, након једноипогодишњег курса у области права ЕУ, организованог од стране Института за европску политику из Берлина (Institut für Europäische Politik, Berlin).

Боравио је на стручном усавршавању у Белгији и Немачкој 2002. године (програм Института за европску политику из Берлина), као и у САД 2003. године (програм у области јавне управе ове земље).

У јуну 2004. године одбранио је са одликом магистарску тезу под називом *"Концепција управног права Сједињених Америчких Држава"*, коју је исте године објавио као монографију.

Академску 2004/2005. годину провео је на стручном усавршавању на Факултету за јавну политику и јавну управу Универзитета Џорџ Вашингтон у САД (George Washington University, School of Public Policy and Public Administration) у оквиру програма развоја универзитетских сарадника (Junior Faculty Development Program - JFDP).

Током новембра 2004. године, на истом Универзитету, одржао је три предавања о односу англо-саксонског и европско-континенталног система Управног права, а у марту 2005. године одржао је предавање о Европском омбудсману и лошој управи студентима Универзитета Џорџтаун. Од маја до јула 2005. године имао је праксу у Националној академији за јавну управу САД (National Academy of Public Administration). Као њен резултат, настала је научна студија на енглеском језику *"Глобализација и управа: нови изазови за америчко лидерство"* (Globalization and Governance: New Challenges for American Leadership), коју је објавио Центар за проучавање глобализације Универзитета Џорџ Вашингтон.

Академску 2006/2007. годину провео је на докторском истраживању на Колеџу Сент Џонс, Универзитета у Оксфорду (Oxford University, St. John's College), где је у мају 2007. године одржао предавање на тему *"Србија – прошлост и садашњост"*.

У октобру 2008. године одбранио је са одликом докторску дисертацију под називом *“Европски омбудсман и лоша управа (Maladministration)”* на Правном факултету Универзитета у Београду

Изабран је за доцента за предмет Управно право 8. априла 2009. године, а за ванредног професора за предмет Управно право 16. априла 2014. године.

Кандидат говори енглески и служи се немачким језиком.

II УЧЕШЋЕ У АКТИВНОСТИМА НА ФАКУЛТЕТУ И УНИВЕРЗИТЕТУ

Од избора у звање ванредног професора, поред учешћа у настави на Правном факултету, проф. др Марко Давинић ангажован је у раду различитих факултетских тела:

- у мају 2018. године био је члан Комисије за избор декана Правног факултета;
- од 2016. године до данас заменик је шефа Катедре за јавно право;
- од 2016. године до данас члан је Етичке комисије Правног факултета;
- од 2012. до 2015. године био је члан Савета Правног факултета;
- од 2012. до 2015. године био је члан Библиотечког одбора Правног факултета.

Проф. др Марко Давинић активно учествује и у раду универзитетских тела:

- од октобра 2018. године председник је Одбора за статутарна питања Универзитета у Београду;
- од 2016. године до данас члан је Већа за студије при Универзитету.

III ПЕДАГОШКИ РАД

Др Марко Давинић изводи наставу на великом броју предмета из уже управноправне групе.

Наставу и испите на српском језику изводи на следећим предметима:

Предмети на основним студијама:

- Управно право;
- Управно-процесно право.

Предмети на мастер студијама:

- Управно право;
- Европски омбудсман и лоша управа.

Предмети на докторским студијама:

- Управно право;
- Европски омбудсман и лоша управа.

Наставу на енглеском језику изводи у оквиру мастер програма - Master in European Integration - на следећим предметима:

- Geopolitical Perspectives and Consequences of the EU Enlargement
- Immigration and Asylum Policy of the EU
- EU Administrative Space (у изборном периоду су 2015. године одржане консултације на овом предмету).

Поред предавања, у континуитету је од октобра 2000. године руководио вежбама на предмету Управно право, а од школске 2015/2016. године држи и стручну групу на истом предмету.

Др Марко Давинић је био ментор, као и члан комисије за бројне мастер радове, члан комисије за одбрану неколико докторских дисертација и ментор при изради једне докторске дисертације.

Мастер радови од избора у звање ванредног професора:

1. Ментор – 10 кандидата
2. Члан Комисије за оцену и одбрану – 30 кандидата

Докторске дисертације од избора у звање ванредног професора:

1. Ментор - 1 кандидат (Дражен Миљић);
2. Члан Комисија за оцену и одбрану - 4 кандидата (Вук Цуцић, Дражен Миљић, Зорица Урошевић и Мијодраг Радојевић).

Др Марко Давинић је учествовао и у промоцији млађе колегинице Бојане Тодоровић, којој је био члан комисије за избор у звање демонстратора, сарадника у настави и асистента.

IV СТУДЕНТСКЕ ЕВАЛУАЦИЈЕ ПЕДАГОШКОГ РАДА

У тексту је дат извод из студентских евалуација педагошког рада кандидата:

Основне академске студије

Управно право

Датум вредновања: 3. мај 2018. године, летњи семестар школске 2017/2018. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	4,94
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	5
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	4,89
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	4,61
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	4,83
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,93

Основне академске студије

Управно процесно право

Датум вредновања: 7. мај 2018. године, летњи семестар школске 2017/2018. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	4,92
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	4,83
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	4,67
5.	Наставник је припремљен за наставу	4,92
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	4,83
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	4,92
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир	4,92

	студентске коментаре	
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	4,67
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,87

Мастер академске студије

Управно право

Датум вредновања: 29. децембар 2016. године, зимски семестар школске 2016/2017. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	5
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	5
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	5
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		5

Основне академске студије

Управно право

Датум вредновања: 6. мај 2016. године, летњи семестар школске 2015/2016. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	5
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни	5

	пребрзо)	
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	5
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		5

Основне академске студије

Управно процесно право

Датум вредновања: 9. мај 2016. године, летњи семестар школске 2015/2016. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	4,91
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	5
5.	Наставник је припремљен за наставу	4,91
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	5
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,98

Основне академске студије

Управно право

Датум вредновања: 20. мај 2016. године, летњи семестар школске 2015/2016. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Руководилац вежби је припремљен за час	4,85

2.	Руководилац вежби јасно објашњава питања која се обрађују	5
3.	Руководилац вежби припрема и обрађује практичне задатке на часу	4,54
4.	Руководилац вежби подстиче учествовање студената у раду на часу	4,54
5.	Руководилац вежби одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
6.	Руководилац вежби у довољној мери проверава знање студената	4,54
7.	Руководилац вежби на одговарајући начин проверава знање студената	4,62
8.	Руководилац вежби објективно оцењује рад студената на вежбама	4,85
9.	Руководилац вежби уредно држи часове (према распореду, без отказивања, кашњења и скраћивања)	4,85
10.	Руководилац вежби уредно држи часове (према распореду, без отказивања, кашњења и скраћивања)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,78

Мастер академске студије

Управно право

Датум вредновања: 16. децембар 2015. године, зимски семестар школске 2015/2016. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	5
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	5
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	4,83
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,98

Основне академске студије

Управно право

Датум вредновања: 27. март 2015. године, летњи семестар школске 2014/2015. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	5
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	4,8
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	4,95
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	4,9
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	4,78
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,94

Основне академске студије

Управно право

Датум вредновања: 20. мај 2015. године, летњи семестар школске 2014/2015. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	1. Руководилац вежби је припремљен за час	4,98
2.	2. Руководилац вежби јасно објашњава питања која се обрађују	4,98
3.	3. Руководилац вежби припрема и обрађује практичне задатке на часу	4,76
4.	4. Руководилац вежби подстиче учествовање студената у раду на часу	4,43
5.	5. Руководилац вежби одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	4,86
6.	6. Руководилац вежби у довољној мери проверава знање студената	4,52
7.	7. Руководилац вежби на одговарајући начин проверава знање студената	4,81

8.	8. Руководилац вежби објективно оцењује рад студената на вежбама	4,95
9.	9. Руководилац вежби уредно држи часове (према распореду, без отказивања, кашњења и скраћивања)	5
10.	10. Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,83

Основне академске студије

Управно процесно право

Датум вредновања: 27. април 2015. године, летњи семестар школске 2014/2015. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	4,73
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	4,77
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	4,86
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	4,77
5.	Наставник је припремљен за наставу	4,91
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	4,91
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	4,68
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	4,77
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	4,83
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,82

Мастер академске студије

Управно право

Датум вредновања: 17. децембар 2014. године, летњи семестар школске 2014/2015. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5

2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	4,88
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	5
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	5
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		4,99

Основне академске студије

Управно процесно право

Датум вредновања: 5. мај 2014. године, летњи семестар школске 2013/2014. године

	ТВРДЊЕ	Просечна оцена
1.	Наставник излаже јасно и разумљиво	5
2.	Наставник излаже прегледно и истиче најбитније	5
3.	Наставник се придржава наставног програма и плана рада	5
4.	Наставник предаје одговарајућим темпом (ни преспоро ни пребрзо)	5
5.	Наставник је припремљен за наставу	5
6.	Наставник држи наставу према распореду и без кашњења	5
7.	Наставник подстиче учествовање студената у настави	5
8.	Наставник одговара на студентска питања и узима у обзир студентске коментаре	5
9.	Досадашње оцене код овог наставника у оквиру овог предмета одговарају мом показаном знању	5
10.	Ова анкета је спроведена на коректан начин (без притисака и утицаја)	5
УКУПНА ПРОСЕЧНА ОЦЕНА (просек претходних 10)		5

Евалуације на мастер програму на енглеском језику - Master in European Integration (MEI)

Курс: Geopolitical Perspectives and Consequences of the EU Enlargement, 2018, просечна оцена: 4,82.

Курс: Geopolitical Perspectives and Consequences of the EU Enlargement, 2017, просечна оцена: 4,93.

Курс: Immigration and Asylum Policy of the EU, 2016, просечна оцена: 5,00.

Курс: Geopolitical Perspectives and Consequences of the EU Enlargement, 2016, просечна оцена: 4,82.

Курс: Geopolitical Perspectives and Consequences of the EU Enlargement, 2015, просечна оцена: 4,83.

Курс: Geopolitical Perspectives and Consequences of the EU Enlargement, 2014, просечна оцена: 4,92.

Укупна просечна оцена током изборног периода на основним и мастер студијама: **4,91.**

V НАУЧНИ РАДОВИ

Радови објављених након избора у звање ванредног професора

Монографије

- *Независна контролна тела у Републици Србији*, Досије, Београд 2018, ISBN 978-86-6047-277-1, стр. 323 (катеорија М 42).

Категорисани чланци

M10

- “Free Access to Information in Serbia“ (co-authors D. Milovanović and V. Cucić), *The Laws of Transparency in Action, A European Perspective* (eds. D. Dragos, P. Kovač, A. Marseille), Palgrave Macmillan, International Institute of Administrative Sciences (IIAS), 2019, pp. 501 – 541 (катеорија М13).

- “The Efficiency of Serbian Asylum Procedure” (co-author I. Krstić), in *Asyl und Migration in Europe – rechtliche Herausforderungen und Perspektiven, Zeitschrift für Europarechtliche Studien*, Sonderband 2016 (M. Bungenberg, T. Giegerich, T. Stein, eds.), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden 2016, pp. 207 – 219 (категорија M13).
- “The EU Enlargement and Accession Procedure – The Case of Western Balkan Countries“, in *Zeitschrift für Europarechtliche Studien* 4/2017, “The European Union as a Global Actor” (M. Bungenberg, C. Calliess, T. Giegerich, M. Hahn, T. Stein, eds.), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden, 2017, pp. 513 – 526. (категорија M13).
- “The Role of Public Administration of the Republic of Serbia in Managing the Migrant Crisis”, in *Die Kieler Ostrechts-Notizen, Migrationsrecht im östlichen Europa* (M. Boguslawskij, L. Chanturia, A. Trunk, V. Yarkov, F. Zoll, eds.), Institut für Osteuropäisches Recht der Universität Kiel, 2017, pp. 29 – 37 (категорија M14).
- “The European Administrative Space - Instrument for Transforming the Serbian Administrative Law System“ (co-author V. Cucić), in *Enlargement of the European Administrative Space - Public Administration Reforms on the road to E.U. Membership* (A. Matei, C. Sandu, eds.), Scholars'Press, 2017, pp. 223-246 (категорија M14).

M20

- “The Institution of Local Ombudsman in the Republic of Serbia - Success Story or Missed Opportunity?“ (co-author I. Krstić), *Lex localis - Journal of Local Self-Government* 3/2018, pp. 551 – 568 (категорија M22 - SSCI).
- “Protection of migrants from extradition in Serbia due to Risk of Persecution“ (co-author I. Krstić), *International migration*, Wiley Online Library, August 2018, pp. 1 -14: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1111/imig.12496> (категорија M23 - SSCI).
- “The Legalization of Informal Roma Settlements in the Republic of Serbia – A Necessary Step Prior to Legitimation“, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 1/2016, pp. 132 – 153 (категорија M24).

- “The Capacity of the Administrative Court in Serbia to Deal with Asylum Cases” (co-author I. Krstić), *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 4/2018 (категорија M24).

M40

- „Правно устројство и деловање војних и полицијских снага НДХ“, у зборнику радова *Правни поредак Независне Државе Хрватске* (уредници Б. Беговић, З. Мирковић), Универзитет у Београду, Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, Београд 2017, стр. 107 – 152 (категорија M44).
- „Управно-правни аспекти Закона о добробити животиња“, *Животиње и право, Зборник радова*, (уредници: М. Караникић-Мирић, М. Давинић, И. Вуковић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016, стр. 109 – 128 (категорија M44).
- „Право на делотворан правни лек у поступку азила“ (коаутор И. Кретић), *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, прилози пројекту 2014, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, стр. 99- 118 (категорија M44).

M50

- „Двостепено управно судство у Краљевини Југославији – нормативни оквир и пракса“, *Правни живот* 10/2017, стр. 283 - 298 (категорија M51).
- „Сукоб између права јавности да зна и права на приватност“, *Правни живот* 10/2016, стр. 165 – 180 (категорија M51).

Некатегорисане публикације (прилози са пројеката)

- *Концептуални модел за успостављање једношалтерског система управе* (коаутори: В. Влајковић, А. Зарић, Ј. Дамњановић, М. Марковић), пројекат Министарства правде и државне управе, Београд 2014, с. 1 – 122.

- *Преднацрт Закона о легализацији одрживих ромских насеља* (коаутори: В. Мацура, М. Ференчак, Ж. Клисаревић, О. Балић), Стална конференција ромских удружења грађана (СКРУГ) – Лига Рома, Фондација за отворено друштво, Београд 2014, с. 1 – 35.

Радови објављени након избора у звање доцента:

Монографије

- *Право на азил – међународни и домаћи стандарди*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013 (са И. Крстић).
- *Европски омбудсман и лоша управа (maladministration)*, Заштитник грађана, Београд, 2013.
- *Стручно усавршавање државних службеника у Републици Србији*, („*Professional development of civil servants in the Republic of Serbia*“), двојезично издање, Удружење за јавну управу, Службени гласник, Београд, 2012 (са Д. Миловановићем и Ј. Ничићем).

Чланци

- „The European Ombudsman, The Champion of Transparency within Brussels Bureaucracy“, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 3/2013, pp. 119-134.
- „Принудно исељење и расељавање – управно-правни аспекти, *Анали Правног факултета у Београду*“, 2/2013, стр. 149 – 165.
- „Efficiency of the Administrative Appeal (The Case of Serbia)“, *Transylvanian Review of Administrative Sciences*, No. 37 E/2012, pp. 95 – 111 (са Д. Миловановићем и В. Цуцићем).
- „Злоупотреба концепта сигурне треће земље“, *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ, прилози пројекту 2012*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2013, стр. 97 – 116 (са И. Крстић).
- „Регистар грађана као темељ развоја е-управе у Републици Србији“, *Правни живот*, бр. 10, 2012, стр. 385 – 397 (са И. Тодороским).

- „Заштита животне средине у европским оквирима“, *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ, прилози пројекту 2011*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2012, стр. 410 – 423 (са И. Крстић).
- „Електронска управа у Републици Србији – тренутно стање и правци развоја“, *Правни живот*, бр. 10, 2011, стр. 325 – 336 (са И. Тодороским).
- „Комплексност процеса ширења институције омбудсмана“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу (тематски број посвећен Славољубу Поповићу)*, 2011, стр. 101 – 111.
- „Појам добре управе – између класичног и ‘меког’ права“, *Правни живот*, бр. 10, 2010, стр. 389 – 404.

Прилози на пројектима

- *Analysis of existing situation in relation to the development of a citizen's register in the Republic of Serbia*, Support to e-Government Development, November 2012, pp. 13 – 27.
- *Gap Analysis of Legal Environment Concerning E –government in Serbia*, Support to e-Government Development, November 2011, pp. 45 – 63, 68 – 79.

Извештаји

- Национални извештај: *Serbia – General Administrative Law Framework, Assessment Report 2010*, SIGMA, стр. 1 – 32.

Радови објављени након избора у звање асистента:

- „Европски омбудсман и лоша управа (Maladministration)“, докторска дисертација, Правни факултет Универзитета у Београду, 2008.
- „Појам, врсте и активности федералних агенција у правном систему САД“, *Увод у право САД*, Институт за упоредно право, Београд, 2008, стр. 71 -88.
- „Појам лоше управе“, *Правни живот*, бр. 10, том II, 2008, стр. 717 – 731.
- “Importance of Nation-state in the Globalized World”, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review*, 2008, Vol. 3, pp. 216 – 235.

- “Globalization and Governance: New Challenges for American Leadership”, *Occasional Paper Series*, The George Washington Center for the Study of Globalization (рад је објављен и у облику сепарата 2007. године), стр. 1 – 42.
- „Значај институције омбудсмана за правни систем”, *Правни живот*, бр. 10, 2007, стр. 717 – 727.

Радови објављени до избора у звање асистента:

- *Концепција управног права Сједињених Америчких Држава*, Досије, Београд, 2004.
- „Концепција управног права Сједињених Америчких Држава“, магистарска теза одбрањена на Правном факултету Универзитета у Београду, 2004.
- „Утицај Алберта ван Дајсија на развој Управног права Велике Британије”, *Правни живот*, бр. 9, 2003, стр. 1099 – 1108.
- „Приказ књиге «Правно-непостојећи управни акти» Зорана Р. Томића”, *Јавна управа*, бр. 1, 2002, стр. 187 – 189.
- „Неке разлике између начела управног и парничног поступка”, *Правни зборник*, бр. 1 – 2, 2001, стр. 91 – 101.
- „Реформа јавне управе (семинар)”, *Архив за правне и друштвене науке*, бр. 1, 2001, стр. 161 – 163.
- „Положај јавних службеника у органима државне управе”, *Архив за правне и друштвене науке*, бр. 4, 1999, стр. 507 – 522 (I награда на «Конкурсу проф. др Николе Стјепановића»).
- „Алијанса Универзитета за демократију”, *Архив за правне и друштвене науке*, бр. 3, 1999, стр. 382 – 385.
- „Архуска конвенција”, *Архив за правне и друштвене науке*, бр. 3, 1999, стр. 363 – 370.

VI ПРИКАЗ РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ У ПЕРИОДУ НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

Монографије

- *Независна контролна тела у Републици Србији*, Досије, Београд 2018, ISBN 978-86-6047-277-1, стр. 323 (категорија М 42).

Аутор се у тексту бави појмом независних контролних тела у Републици Србији, који представља теоријску (доктринарну) конструкцију која је настала из потребе да се разјасни недовољно прецизна позитивно-правна терминологија и да се укаже на заједничка својства и функцију коју оваква тела имају у држави. Аутор анализира нормативни оквир и праксу таквих тела, врши синтезу сличности и разлика у њиховој организацији и деловању и указује на потребу за доношењем системског закона у овој области, што би допринело њиховој већој препознатљивости, независности и ефикасности. Независна контролна тела појавила су се у нашем правном систему због потребе за додатним облицима контроле управе и заштите људских права, имајући у виду да су се традиционални облици контроле показали као недовољни, неадекватни, а често и зависни у односу на субјекте које контролишу.

Процес њиховог настанка и развоја део је ширег феномена деетатизације („агенцификације“) државе, који је постао једна од главних карактеристика модерних политичких система крајем XX и почетком XXI века. Оне су настале са циљем ефикаснијег и економичнијег обављања послова и решавања проблема у држави, услед високе стручности лица унутар агенција, специфичности њихове организационе структуре и финансирања, као и релативне независности у односу на друге органе и тела. Нажалост, поменути циљ није увек и остварен у пракси, тако да су се агенције често трансформисале у „изоловане центре моћи“, али изоловане само у односу на грађане и њихове интересе, а не и у односу на владајуће политичке елите.

Аутор најпре указује на разлику која постоји између јавних агенција и независних тела, а затим анализира сличности и разлике које постоје између самих независних тела (регулаторних и контролних). Иако поједини теоретичари заступају став да су независна регулаторна тела у ствари посебна категорија јавних агенција, аутор сматра да то ипак није случај. Наиме, оснивачка права у јавним агенцијама врши Влада, која именује и разрешава чланове управног одбора и директора јавне агенције, а надзор над радом и пословањем агенције врше надлежна министарства, што све јасно указује да јавне агенције немају статус независних тела. С друге стране сва независна тела карактерише управо организациона и функционална независност у односу на извршну власт. Ипак, ова тела нису изузета од одговорности, па су за правилно обављање своје функције одговорна Народној скупштини, којој подносе редовне и посебне извештаје.

Када је у питању разликовање између самих независних тела, оно се превентивно врши применом функционалног критеријума, који подразумева да неко тело доминантно врши регулаторну или контролну функцију. Наиме, сви имаоци јавних овлашћења, делују ауторитативно (са јачом вољом), било у општим ситуацијама – доношењем општих правних аката, било у појединачним ситуацијама – доношењем појединачних правних

аката или предузимањем управних радњи. То значи да регулаторна овлашћења подразумевају доношење општих подзаконских правних аката, док контролна овлашћења подразумевају доношење појединачних правних аката и предузимање управних радњи. У зависности која од наведених овлашћења преовлађују код неког независног тела, оно се одређује као регулаторно или контролно.

Аутор наглашава да се регулаторна и контролно-корективна функција међусобно не искључују, штавише најчешће паралелно постоје код независних тела, уз бројне пратеће функције. Ово је најизраженије код две комисије које се налазе на самој граници контролних и регулаторних тела (Комисија за заштиту конкуренције и Комисија за хартије од вредности). Код осталих независних тела се јасно може уочити која од две функције је доминантнија, услед чега се оно може сврстати у одговарајућу категорију. Тако, Агенција за енергетику Републике Србије, Регулаторна агенција за електронске комуникације и поштанске услуге (РАТЕЛ) и Регулаторно тело за електронске медије (РЕМ) спадају у класична независна регулаторна тела, која су као таква одређена и матичним законима.

С друге стране, доминантна контролна овлашћења присутна су код шест тела, која су и предмет истраживања аутора. То су Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Заштитник грађана, Државна ревизорска институција, Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки, Агенција за борбу против корупције и Повереник за заштиту равноправности. Сваком од њих аутор посвећује посебан део књиге (укупно шест делова). У погледу сваког тела, у првом делу је анализиран нормативни оквир његовог рада, да би у другом делу била анализирана његова пракса. Такође, поједина објашњења, примери и статистички подаци дати су и у оквиру првог, нормативног дела, као илустрација законских решења и ради њиховог бољег разумевања.

Аутор закључује да је независност контролних тела њихово је кључно обележје без којих они губе своју суштину и оправдање за постојање у демократским друштвима. Заједничка је и њихова доминантна контролна функција коју врше у правном систему, превасходно над субјектима јавне управе (државним и недржавним). У погледу организационе структуре, независна контролна тела код нас су инокосног карактера, са извесним одступањем када су у питању Државна ревизорска институција и Агенција за борбу против корупције. Иако независна у свом раду, сва контролна тела одговарају за правилно обављање функције Народној скупштини, која бира и разрешава лица на њиховом челу и којој подносе редовне и посебне извештаје. Коначно, заједничко за готово сва независна контролна тела (са изузетком Заштитника грађана) је и сходна примена Закона о општем управном поступку, у свим ситуацијама које нису регулисане њиховим

матичним законима. Ипак, повезаност Заштитника грађана са овим законом је ипак остварена на основу новог ванредног правног средства, о коме је у раду било више речи.

Разлике које постоје између независних контролних тела проистичу из различите надлежности и овлашћења која су им дата матичним законима. То подразумева да се основна разлика између њих огледа у обиму њихове контроле (кругу субјеката који су њом обухваћени), као и у врсти аката које ова тела доносе.

Аутор истиче да је однос државе према независним контролним телима од самог почетка карактерисало неповерење и недовољна подршка. Наиме, независна контролна тела су од свог успостављања морала да се боре за адекватне просторије, финансијска средства, довољан број запослених и одговарајућу информатичку и другу опрему. Иако, у вези са многим од ових аспеката и даље постоје проблеми, ситуација је данас далеко боља него што је била у првим годинама њиховог рада. Ипак, да држава није променила свој однос према њима, сведочи чињеница да Народна скупштина већ три године није разматрала извештаје независних контролних тела у пленуму. На тај начин, не само да је изостала формална подршка њиховом раду од стране највишег представничког тела у нашој земљи, него је угрожена и надзорна улога Народне скупштине над поступањем извршне власти. Ако се томе додају честа кашњења у избору функционера и чланова независних контролних тела постаје јасно да ово нису изоловани пропусти, већ неразумевање суштинског значаја која ова тела имају у држави, ако не и опструкција њиховог рада. У прилог овој тврдњи говоре бројни примери оспоравања улоге независних контролних тела и ниподаштавања резултата њиховог рада, посебно од носилаца највиших државних функција. Такве изјаве не само да подривају њихов углед и ауторитет, већ доводе у питање и основне принципе демократије и правне државе, ради чије заштите су овакве институције и успостављене.

Аутор као једну од основних карактеристика данашње државе види њен партократски карактер, што подразумева да се интереси владајућих странака издижу изнад јавног интереса, а супротно изричитим уставним одредбама странке потчињавају власт себи и својим интересима. У таквим околностима извршна власт има потпуну доминацију у држави и друштву, а прокламоване уставне одредбе о грађанима као носноцима суверенитета, владавини права и подели власти губе сваки смисао и примену у стварном животу. Овакве околности нису могле мимоићи ни независна контролна тела, која у све већој мери постају подложна утицајима извршне власти и политичких странака.

Странке на власти су као главни вид утицаја на рад независних контролних тела препознале избор политички подобних лица на њихова руководећа места. На тај начин се одвија процес „пацификовања“ и урушавања независних контролних тела, а нормативни оквир њиховог рада постаје готово небитан. Наиме, и најбоља законска решења у оваквим

околностама неће имати ефекта у пракси, јер се норме неће примењивати, или ће се примењивати на селективан начин у складу са интересима владајућих елита. Штавише, аутор наглашава да смо дошли у фазу када више нису неопходни ни директни политички притисци на представнике државних институција, јер они самостално доносе одлуке за које претпостављају да ће бити добро прихваћене од стране политичких елита. Тиме они постају саучесници урушавања свих демократских вредности и темеља правне државе у нашој земљи.

Како би се умањила могућност оваквог погубног утицаја аутор предлаже доношење системског закона о независним контролним телима, који би регулисао најважнија заједничка питања везана за њихову организацију и делатност, дао додатну потврду њихове независности и отклонио термиолошке и суштинске недоумице у вези са њиховим местом у правном систему Републике Србије. Такође, овим законом би било регулисано и питање избора руководећих органа независних контролних тела. Аутор сматра да би предлагање кандидата за чланове ових тела требало изместити из Парламента, који у све већој мери постаје „филијала“ извршне власти. Због тога предлаже да се по узору на Високи савет судства и Државно веће тужилаца формира Високи савет независних контролних тела који би обезбеђивао и гарантовао независност и самосталност оваквих тела. На тај начин би предлагање кандидата било у надлежности независног органа, док би се у Парламенту вршио разговор са кандидатима и њихов избор. Што се тиче избора чланова самог савета, аутор сматра да би надлежност за предлагање требало да имају постојећа два независна органа (Високи савет судства и Државно веће тужилаца), док би се избор чланова вршио у Парламенту. Тако би се смањила могућност политичког утицаја приликом избора руководећих лица независних контролних тела, што би предупредило избор подобних, а омогућило избор најстручнијих и најспособнијих кандидата. Такође, сва независна контролна тела би и даље била одговорна Народној скупштини за правилно обављање своје функције, којој би, као и до сада подносила редовне и посебне извештаје. Међутим, системским законом би морала да се прецизира обавеза разматрања ових извештаја у скупштинском пленуму, као и периодично извештавање Скупштине о поступању субјеката јавне управе по препорукама садржаним у њима.

Аутор наглашава да би поменути системским законом требало регулисати и питања уједначавања плата и трајања мандата лица на челу независних контролних тела. Наиме, плате наведених лица су потпуно неусклађене и битно различите, тако да поједина лица имају готово три пута већу плату од својих колега на челу других независних контролних тела. Супротно позитивноправном решењу и теоријским ставовима већег дела стручне јавности, аутор заступа став да лице које се бира на чело независног контролног

тела треба да има само један дужи мандат, уместо постојећег решења о 2 мандата. Наиме, постојање само једног, дужег мандата допринело би већој независности институције, с обзиром да је досадашња пракса показала да лица изабрана на чело независних контролних тела показују већу активност и одлучност у свом другом мандату, када не морају да размишљају о „кооперативности“ са властима, као услову за поновни избор. Наравно, овакво решење подразумевало би још већу одговорност у вези са избором одређеног лица, с обзиром на немогућност исправљања грешке у дужем временском периоду.

Такав избор је од суштинског значаја с обзиром да личност, ауторитет и залагање лица на челу независних контролних тела представљају најзначајније вредности за њен ефикасан рад, које су се показале важнијим од често несавршеног нормативног оквира и дефицитарних персоналних и материјалних капацитета. Другим речима, велико залагање појединаца на челу ових тела допринело је препознатљивости институција и њиховој перцепцији у јавности као истинских заштитника правне државе и демократије у Србији, чак и у ситуацијама непотпуних законских овлашћења и недовољних финансијских, просторних и људских капацитета. Нажалост, њихов рад и залагање владајуће политичке елите нису препознале као помоћ у детектовању и отклањању неизбежних неправилности и аномалија које се јављају у свакој држави и друштву, већ су сваку критику схватале као политички напад и жељу да се обори рејтинг странака на власти. Коначно, аутор упозорава да је у таквом амбијенту, право постало средство за реализацију ускостраначких интереса у пракси. Овакав приступ, ако не буде био заустављен, води, између осталог, ка потпуној маргинализацији независних контролних тела. У таквим околностима једино оправдање њиховог даљег постојања била би жеља владајућих елита да створе привид правне државе и демократског уређења, посебно пред представницима страних држава и институција ЕУ.

Категорисани чланци

M10

- “Free Access to Information in Serbia” (co-authors D. Milovanović and V. Cucić), *The Laws of Transparency in Action, A European Perspective* (eds. D. Dragos, P. Kovač, A. Marseille), Palgrave Macmillan, International Institute of Administrative Sciences (IIAS), 2019, pp. 501 – 541 (категорија M13).

Аутори се у чланку баве слободним приступом информацијама од јавног значаја у

Србији. Анализирају се најважнији сегменти Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја: појам информације од јавног значаја, садржина права на приступ, органи јавне власти који су обавезани Законом, као и субјекти овлашћени да траже приступ информацијама. Поред наведеног, у контексту ограничења права на приступ информацијама од јавног значаја, обрађени су и Закон о заштити података о личности и Закон о тајним подацима. Уз представљање и критичко сагледавање нормативног оквира права на приступ информацијама, анализирани су и коментари Повереника за приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности, а спроведено је и емпиријско истраживање слањем упитника Министарству унутрашњих послова, који је орган јавне власти који прима највише захтева за приступ информацијама. Аутори закључују да се, упркос одређеним процесним недостацима (нпр. немогућност органа да изјави тужбу против одлуке Повереника), законски оквир у области приступа информацијама показао као добра основа за повећање транспарентности у раду органа јавне власти у Србији. Ипак, кључни проблеми се јављају у фази примене ових правних норми у пракси, посебно у области извршења одлука Повереника од стране Владе.

- “The Efficiency of Serbian Asylum Procedure” (co-author I. Krstić), in *Asyl und Migration in Europe – rechtliche Herausforderungen und Perspektiven, Zeitschrift für Europarechtliche Studien*, Sonderband 2016 (M. Bungenberg, T. Giegerich, T. Stein, eds.), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden 2016, pp. 207 – 219 (категорија M13).

Рад је посвећен анализи ефикасности азилне процедуре у Републици Србији. Аутори прво наводе све фазе које претходе доношењу првостепене одлуке у поступку азила, објашњавајући праксу која се тиче изражавања намере да се тражи азил, регистрације и евиденције тражилаца азила, подношења захтева за азил и саслушања. У свакој од ових фаза аутори наводе правни основ, а потом и праксу, анализирајући у којој мери она доприноси (не)постојању ефикасног система азила. Након тога, аутори анализирају праксу тела која одлучују о захтеву за азил. Тако је посебна пажња посвећена анализи рада Канцеларије за азил, посебне организационе јединице у Министарству унутрашњих послова, која у првом степену одлучује о захтевима за азил. Аутори дају статистичке податке о броју одбачених и одбијених захтева за азил, као и позитивних решења којима је додељена избегличка и супсидијарна заштита у Републици Србији. Након тога се анализира правни оквир и пракса Комисије за азил, независног Владиног тела које у другом степену одлучује о захтеву за азил. У овом делу, аутори указују на поједина проблематична законска решења, а посебно она која не обезбеђују стварну

независност у раду овог тела, као и неопходну специјализацију у области азила. Коначно, аутори анализирају и праксу Управног суда, посебно имајући у виду чињеницу да су постојала озбиљне иницијативе за укидање Комисије за азил као другостепеног органа. Међутим, аутори закључују да се и Управни суд суочава са одређеним проблемима када одлучује о азилним предметима. У питању су, између осталог, веома широка надлежност Управног суда, мали број предмета у области азила у односу на друге области из надлежности Управног суда, као и изостанак специјализованих већа и двостепеног одлучивања. Аутори закључују да је постојећа структура адекватнија од укидања Комисије за азил, али сугеришу промену праксе, посебно у погледу примене концепта сигурне треће земље.

- “The EU Enlargement and Accession Procedure – The Case of Western Balkan Countries“, in *Zeitschrift für Europarechtliche Studien* 4/2017, “The European Union as a Global Actor” (M. Bungenberg, C. Calliess, T. Giegerich, M. Hahn, T. Stein, eds.), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden, 2017, pp. 513 – 526. (категорија M13).

Аутор у раду анализира процес придрживања земаља Западног Балкана Европској унији. Он наглашава да је овај процес додатно отежан унутрашњим и спољашњим изазовима са којима се сусреће ЕУ у последњој деценији (финансијска криза, миграциона криза, „Брегзит“ и терористички напади унутар земаља чланица ЕУ). Међутим, аутор упозорава да одлагање проширења може да проузрокује значајне регионалне ризике и погоршање билатералних односа између земаља, што је управо карактеристика тренутних дешавања у региону. Рад је подељен на три централна дела. Први део описује фазе приступања кроз које свака земља мора да прође на путу ка ЕУ, у другом делу се испитује напредак сваке од њих у овом процесу, док је трећи део посвећен значају добросуседских односа за будуће чланство у ЕУ. Аутор посебно наглашава да стабилност не може да буде замена за демократију у земљама региона, односно да је погрешна политика ЕУ која жртвује заштиту људских права у наведеним земљама, зарад привидне стабилности коју обезбеђују „јаке“ политичке личности у њима. Такође, главни проблем готово свих земаља Западног Балкана је чињеница да је стварање привида реформи постало важније од суштинских реформи, док борба против корупције и организованог криминала постоји само у мери у којој се не угрожавају интереси владајућих елита и особа повезаних са њима. Аутор закључује да ЕУ мора боље да промовише финансијску и сваку другу подршку коју обезбеђује земљама у процесу придруживања, пошто она није увек видљива за њихове грађане. Поред тога, ЕУ треба ригорозно да инсистира на ефикасној

имплементацији и примени усвојених закона и стратегија у земљама региона, као и да прекине сарадњу са корумпираним и компромитованим политичарима, без обзира на њихов значај за регионалну стабилност.

- “The Role of Public Administration of the Republic of Serbia in Managing the Migrant Crisis”, in *Die Kieler Ostrechts-Notizen, Migrationsrecht im östlichen Europa* (M. Boguslawskij, L. Chanturia, A. Trunk, V. Yarkov, F. Zoll, eds.), Institut für Osteuropäisches Recht der Universität Kiel, 2017, pp. 29 – 37 (категорија M14).

Аутор у раду анализира улогу јавне управе Републике Србије у отклањању последица мигрантске кризе, која је ескалирала током 2015. године, углавном као последица ратова на Блиском истоку. Аутор констатује да су жељене дестинације миграната земље Западне Европе, али да је „Балканска рута“, која води преко Србије, постала њихов главни пут ка наведеним земљама. Рад је подељен на три главна дела. У првом је описана мигрантска криза и напори Републике Србије у отклањању њених последица. Други део је посвећен анализи стратешког и правног оквира Републике Србије за управљање миграционим токовима. Коначно, у трећем делу анализирани су активности државних органа, али и међународних организација чије активности су најзначајније за ову област. Евалуација њиховог рада је заснована на емпиријском истраживању, односно упитнику који им је послат. На њега су одговориле две релевантне државне институције (Комесаријат за избеглице и миграције Републике Србије и Министарство унутрашњих послова), као и две међународне организације (УНХЦР и Међународна организација за миграције - ИОМ). Различити ставови о мигрантској кризи између државних органа и међународних организација су очигледни, али понекад разлика у виђењу ситуације постоји и између поменутих међународних организација. Разлоге за то треба тражити не само у њиховим различитим позицијама, перспективама и приоритетима, већ и у сложености ситуације, са којом се наведене институције нису до сада сусретале. Због бурне историје драстичних миграционих токова, посебно у поступању са избеглицама и интерно расељеним лицима из бивше Југославије, институције у Србији су показале да располажу значајном експертизом у управљању таквим кризама. Аутор закључује да мигрантска криза овог интензитета захтева глобална решења која су нажалост изостала у претходном периоду. Као мала земља, Србија не може да утиче на узроке ове кризе, али њена јавна управа може да ублажи неке негативне ефекте и да настави да пружа помоћ онима којима је она потребна.

- “The European Administrative Space - Instrument for Transforming the Serbian Administrative Law System“ (co-author V. Cucić), in *Enlargement of the European Administrative Space - Public Administration Reforms on the road to E.U. Membership* (A. Matei, C. Sandu, eds.), Scholars'Press, 2017, pp. 223-246 (категорија M14).

У чланку се говори о утицају ЕУ на реформе јавних управа земаља кандидата и земаља потенцијалних кандидата за чланство у ЕУ. Аутори наводе да иако не постоје уредбе и директиве ЕУ које уређују питања структуре и функционисања националних јавних управа, постоји јасан захтев да јавне управе земаља кандидата оспособе сопствени систем јавне управе да транспонује, имплементира и примењује правне тековине ЕУ (*acquis communautaire*). Земље кандидати су на то обавезани критеријумима које је успоставио Европски савет у Копенхагену, Мадриду и Луксембургу. Скуп принципа функционисања јавне управе који омогућавају задовољавање постављених критеријума је организација *SIGMA* објединила у “Европски управни простор” још пре готово 20 година. Аутори у чланку анализирају утицај Европског управног простора на процес преображаја система јавне управе у Србији, кроз призму новог Закона о општем управном поступку. Аутори закључују да су бројни принципи Европског управног простора део обавезујућег законског оквира који је постојао и пре отпочињања поступка придруживања Србије ЕУ, али и да постоје одређени принципи и правни институти који су по први пут уведени у српски правни систем као последица процеса придруживања (нпр. начела предвидивости и сразмерности, гарантни акт, управни уговор).

M20

- “The Institution of Local Ombudsman in the Republic of Serbia - Success Story or Missed Opportunity?“ (co-author I. Krstić), *Lex localis - Journal of Local Self-Government* 3/2018, pp. 551 – 568 (категорија M22 - SSCI).

Рад је посвећен анализи институције локалног омбудсмана, која у Републици Србији постоји поред сличних институција на националном и покрајинском нивоу. Циљ истраживања је да се анализирају предности и недостаци у раду ове институције, како би се дале препоруке за њен ефикаснији рад. Аутори констатују да, иако је прошло готово 15 година од почетка рада првог локалног омбудсмана, оваква институција је формирана само

у 22 града и општине од укупно 174 колико постоји у Србији. Аутори уочавају неколико разлога за то: одсуство обавезе јединице локалне самоуправе да успостави канцеларију локалног омбудсмана, неспремност локалних политичких елита да се подвргну независној контроли у свом раду, као и недостатак финансијских средстава за успостављање и функционисање локалних омбудсмана у сиромашнијим јединицама локалне самоуправе. Аутори у раду користе неколико научних метода, првенствено нормативни метод анализе постојећег правног оквира за деловање локалних омбудсмана у Републици Србији. Такође, аутори су користили и метод интервјуа, приликом разговора са представницима Удружења локалних омбудсмана, као и метод анкете, који се огледао у слању упитника свим канцеларијама локалних омбудсмана у Србији. Тако су у емпијском делу систематизовани одговори добијени на основу упитника и разговора са локалним омбудсманима. Аутори закључују да је неопходно доношење Закона о локалним омбудсманима, који би на системски начин регулисан како њихов статус, тако и поступак који спроводе, али и обезбедио додатне гаранције њихове независности, нарочито оне финансијске природе. Тим законом било би неопходно увести обавезу успостављања омбудсмана у свим јединицама локалне самоуправе, јер је факултативан статус, у великој мери, допринео његовом спором ширењу. Такође, обавезност локалног омбудсмана довела би до чешћег успостављања заједничког омбудсмана за више суседних јединица локалне самоуправе. Наиме, ова опција, иако предвиђена Законом о локалној самоуправи до сада није коришћена ни у једној ситуацији.

- “Protection of migrants from extradition in Serbia due to Risk of Persecution“ (co-author I. Krstić), *International migration*, Wiley Online Library, August 2018, pp. 1 -14: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1111/imig.12496> (категорија M23 - SSCI).

Аутори се у раду баве питањем поштовања принципа забране протеривања у случају да се тражилац азила налази у екстрадиционом притвору и чека одлуку о депортацији. Рад је инспирисан случајем који је изазвао много пажње на међународном плану, а тиче се одлуке органа Републике Србије о изручењу А.Ц. земљи порекла - Турској, крајем 2017. године. До изручења је дошло на захтев ове земље и поред озбиљних навода да том лицу прети опасност од прогона у земљи порекла. Овај случај, као још два која су анализирана у раду, указују, по оцени аутора, на непостојање јединственог система у Републици Србији за примену принципа забране протеривања. Основни проблем, по мишљењу аутора, огледа се у непостојању везе између система азила и екстрадиционог поступка, што доводи у ризик појединца од прогона уколико буде враћен у земљу

породка. Аутори истичу да органи који учествују у екстрадиционом поступку не разматрају примену принципа *non-refoulement*, сматрајући да о томе одлуку треба да донесу органи који учествују у поступку азила. Такође, ови органи не уважавају чињеницу да се азилни поступак окончава тек доношењем пресуде Управног суда, те да се свако удаљење лица са територије Републике Србије пре ове одлуке мора сматрати преурањеним. С друге стране, азилни органи не узимају у обзир чињеницу да се лице изручује у земљу порекла и да је њихов задатак да испитају да ли постоји основана сумња да би лице повратком у ту земљу било изложено прогону, а не да примењују концепт сигурне треће земље, разматрајући ситуацију у земљи кроз коју је лице прошло на путу до Србије. У конкретном случају, првостепени и другостепени орган у поступку азила су сматрали да треба одбацити захтев за азил због чињенице да је А.Ц. боравио у Црној Гори, која се може сматрати сигурном трећом земљом. Међутим, А.Ц. није враћен у Црну Гору, већ у Турску која је тражила његово изручење. Због овакве ситуације, аутори закључују да се принцип забране протеривања не примењује адекватно у пракси и да је потребно предузети одређене мере како би се спречило понављање неког сличног случаја у будућности. Ово је важно и због међународног угледа Републике Србије јер је случај А.Ц. разматран пред бројним међународним телима, укључујући и Комитет против тортуре.

- “The Legalization of Informal Roma Settlements in the Republic of Serbia – A Necessary Step Prior to Legitimation”, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 1/2016, pp. 132 – 153 (категорија M24).

Аутор се у раду бави питањем могућности легализације неформалних ромских насеља у Републици Србији. Преднацрт Закона о легализацији одрживих неформалних ромских насеља, који је израдила група експерата 2014. године, требало би да створи претпоставке за озакоњење појединачних објеката у оваквим насељима у складу са Законом о озакоњењу објеката из 2015. године. Аутор у раду заступа став да новоусвјени закон не омогућава становницима неформалних ромских насеља да озакоње своје објекте због специфичне природе оваквих насеља (већина њих је изграђена на земљишту које је у јавној својини, или земљишту чија власничка структура није јасна и одређена). Такође, многа од ових насеља су изграђена у супротности са уобичајеним стандардима изградње (нпр. у вези са ширином улица), што ће додатно да отежа процес озакоњења појединачних објеката у њима. Усвајање Закона о легализацији одрживих неформалних ромских насеља, заједно са одговарајућим подзаконским прописима, решило би претходно питање правног статуса земљишта на коме се налазе оваква насеља, а такође би допринело њиховом

уређењу у погледу квалитета изграђених објеката и развоја додатне инфраструктуре. Аутор закључује да се легализација неформалних ромских насеља не би односила на сва ромска насеља која се налазе у Републици Србији, већ само она која испуњавању критеријуме одрживости. Наравно, легализација одрживих ромских насеља представљала би само први корак и предуслов за даље унапређење услова у којима Роми живе.

- “The Capacity of the Administrative Court in Serbia to Deal with Asylum Cases” (co-author I. Krstić), *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 4/2018 (категорија M24).

У раду се анализирају капацитети Управног суда да се бави предметима у области азила. Аутори описују праксу Управног суда у овој области, а своје закључке базирају и на одговорима из упитника и разговорима са судијама Управног суда. Анализа судске праксе је подељена на три временска периода и она је показала да је Управни суд током 2015. године у највећој мери поступао у складу са релевантним међународним стандардима у области азила. Иако се очекивало да ће Суд наставити такав тренд, 2016. и 2017. годину обележио је много рестриктивнији приступ Суда оваквим предметима, што се посебно огледа у ригидној примени концепта „сигурне треће земље“. Аутори наглашавају да од свог оснивања 2010. године, Управни суд у азилним предметима никада није судио у спору пуне јурисдикције, нити је одржао усмену расправу како би саслушао странке у спору. Аутори су идентификовали неколико разлога за овакву праксу Суда: његову широку надлежност, мали број судија, велики прилив предмета, занемарљиво мали број азилних предмета, као и недостатак специјализованих већа. Аутори идентификују и начине за подизање капацитета Управног суда да суди у азилним предметима. Ипак, они закључују да је ово дуготрајан процес, због чега заговарају став да Комисија за азил треба да опстане као орган који у другостепеном управном поступку одлучује о жалбама на решења Канцеларије за азил, упркос супротним ставовима појединих аутора и УНХЦР-а.

M40

- „Правно устројство и деловање војних и полицијских снага НДХ“, у зборнику радова *Правни поредак Независне Државе Хрватске* (уредници Б. Беговић, З. Мирковић), Универзитет у Београду, Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, Београд 2017, стр. 107 – 152 (категорија M44).

Аутор у раду анализира правно устројство и деловање војних и полицијских снага Независне Државе Хрватске. Упркос чињеници да је суверенитет НДХ био ограничен деловањем немачких и италијанских власти, као и фактичком немогућношћу контроле целокупне територије, аутор наглашава да је НДХ имала све одлике тоталитарне државе тог доба, коју карактерише ауторитарна власт Поглавника и њему одан, разгранат и репресиван војно-полицијски апарат. Домобранске јединице представљале су регуларну војску, која је настала на тековинама аустро-угарске војне традиције. С друге стране, Усташка војница подразумевала је војничко крило Усташког покрета и развила се из релативно малог језгра емиграната, који су се вратили у земљу након слома Краљевине Југославије. На граници војних и полицијских снага, налазило се Оружништво (жандармерија). Поред њих, део оружаних снага НДХ представљале су и легионарске јединице, које су биле ангажоване у склопу немачке и италијанске војске, углавном на Источном фронту. Упоредо са војним јединицама, развијао се и полицијско-обавештајни апарат нове државе. Његове главне полуге представљале су Равнатељство за јавни ред и сигурност, као регуларна полиција у оквиру Министарства унутрашњих послова и Усташка надзорна служба, као полицијско-обавештајно крило Усташког покрета. Аутор наглашава да је доминантан проблем током целог трајања НДХ представљало постојање паралелних структура, које је било евидентно како у војним, тако и у полицијским снагама. Оваква ситуација последица је тежње представника Усташког покрета да овладају не само војним и полицијским сектором, него и свим другим сферама живота у НДХ. При томе, напредовање у Усташком покрету зависило је мање од знања и компетентности, а више од неформалних позиција, односно блискости са Поглавником и људима од његовог највећег поверења. Небројани оригинални документи о злочинима усташа сведоче да њихов примарни циљ није био само елиминисање српског, јеврејског и ромског становништва, већ и претходно понижавање и мучење жртава. Овакво садистичко иживљавање, више него огроман број убијених, чини особеност геноцида у НДХ, по мишљењу аутора.

- „Управно-правни аспекти Закона о добробити животиња“, *Животиње и право, Зборник радова*, (уредници: М. Караникић-Мирлић, М. Давинић, И. Вуковић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016, стр. 109 – 128 (категорија М44).

Аутор се у раду бави анализом управно-правних аспеката Закона о добробити животиња. Анализа је спроведена превасходно са становишта формалних обележја управне делатности, односно органа, поступка, аката и облика контроле управе. Закон о

добробити животиња предвиђа да државни органи и органи јединица локалне самоуправе обезбеђују интегралну заштиту добробити животиња. Ипак, основна слабост постојећег закона, по мишљењу аутора, огледа се у чињеници да је готово целокупан надзор над његовим спровођењем стављен у надлежност ветеринарских инспектора. Њихов недовољан број и неретка пасивност онемогућавају ефикасну заштиту животиња у појединим ситуацијама. С тим у вези, одређене послове у примени закона би много ефикасније и брже могла да обавља посебна јединица за заштиту животиња која би била формирана у оквиру МУП-а, као и комунална полиција. Наравно, овакво решење би захтевало измене Закона о полицији и Закона о комуналној полицији. Аутор закључује да је неопходна и додатна едукација лица на које се Закон односи, упознавање шире јавности са одредбама Закона, као и јачање свести грађана о значају заштите животиња за друштво у целини.

- „Право на делотворан правни лек у поступку азила“ (коаутор И. Крстић), *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, прилози пројекту 2014, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, стр. 99- 118 (категорија М44).

Аутори анализирају у раду да ли је у поступку азила у Републици Србији обезбеђен делотворан правни лек. Они полазе од тога да право на делотворан правни лек подразумева постојање доступног и ефикасног правног механизма, који појединцима стоји на располагању ради заштите њихових права. Аутори објашњавају да доступан правни лек подразумева да појединац има могућност да га употреби, односно да је конкретан правни лек познат грађанима, да није оптерећен великим таксама и да услови за његову примену нису превише рестриктивни. С друге стране, ефикасан правни лек је онај који може да заштити повређено право. Правни лек неће бити ефикасан уколико се унапред зна да је пракса одлучивања у одређеном предмету неусклађена са међународним стандардима и не иде у корист заштите повређеног права, уколико поступак траје неразумно дуго или уколико се донесе пресуда која се не извршава. Другим речима, мора постојати право на употребу одређеног правног лека, одлучивање по њему и извршавање одлука донетих поводом правног лека. Како за Републику Србију посебан значај имају европски стандарди у овој области, првенствено стандарди Савета Европе, а потом и принципи Европске уније, аутори их описују и анализирају у првом делу рада. У другом делу, аутори се баве анализом практичних решења из Закона о азилу Републике Србије и праксе органа који одлучују о захтеву за азил. Тако се идентификују институти који нису у складу са релевантним европским стандардима и предлаже увођење нових решења у циљу њиховог

усаглашавања са поменутиим стандардима. У таква решења спада и суспензивно дејство тужбе у случају вођења управног спора, што аутори посебно наглашавају.

M50

- „Двостепено управно судство у Краљевини Југославији – нормативни оквир и пракса“, *Правни живот* 10/2017, стр. 283 - 298 (категорија M51).

Аутор се у раду бави двостепеним управним судством у Краљевини СХС (Југославији) између два светска рата. Он наглашава да управно судство у нашој земљи има веома дугу традицију, која је првенствено везана за институцију Државног савета. Његова функција управног суда је у пуној мери афирмисана кроз двостепено управно судство које је успостављено у Краљевини СХС на основу Видовданског устава. Аутор анализира организацију, поступак и праксу управних судова који су деловали у нашој земљи у наведеном периоду. Он указује на веома развијено управно судство које је постојало у нашој земљи између два светска рата. И поред идеолошких разлика и неизбежног отклона у односу на тековине некадашње монархије до кога је дошло успостављањем социјалистичког режима, меродавни прописи, организација и пракса управног судства Краљевине Југославије представљали су, макар и невољно, темељ на којима се развијало управно судство у новој држави након II светског рата. Аутор наглашава и да важећи Закон о управним споровима баштини најважније тековине некадашњег система, које су само прилагођаване новим друштвеним и државно-правним околностима. Ту, пре свега, мисли на одређење појма и предмета управног спора, овлашћења странака, као и основне секвенце и правила управно-судског поступка, који су у најважнијим аспектима заједнички за некадашњи и данашњи систем. Имајући у виду да је Националном стратегијом реформе правосуђа за период 2013-2018. године, као један од стратешких циљева предвиђено и успостављање двостепеног управног судства у Републици Србији, подсећање на сличан модел који је у нашој земљи постојао пре готово једног века добија још више на значају.

- „Сукоб између права јавности да зна и права на приватност“, *Правни живот* 10/2016, стр. 165 – 180 (категорија M51).

Аутор се у раду бави комплексном темом сукоба између права јавности да зна и права на приватност, у ситуацији када информација од јавног значаја истовремено

представља и податак о личности. У таквим ситуацијама се поставља питање ком праву треба дати предност, односно на основу којих критеријума се утврђује претежност ангажованих интереса. Рад је настао анализом богате праксе Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности садржане у његовим извештајима и публикацијама. Аутор констатује да право јавности да зна није апсолутно право јер подлеже одређеним ограничењима, међу којима посебан значај има право на приватност. Међутим, и право на приватност може имати своје изузетке, када ће се одређена информација ипак ставити на увид јавности. То значи да само постојање изузетака не доводи аутоматски до ограничења права јавности да зна, већ је то ствар процене поступајућег органа јавне власти у сваком конкретном случају. Он је дужан да применом тзв. теста јавног интереса оцени претежност интереса у конкретном случају, односно да одлучи ли предност треба дати праву јавности да зна или заштити приватности. Аутор закључује да пракса Повереника јасно указује да ниједно од наведених права нема већу вредност и предност у односу на друго право и да се пре одлуке о доступности, односно ускраћивању одређених информација, морају пажљиво узети у обзир и анализирати све околности конкретног случаја. Само на тај начин је могуће наћи прави баланс између права јавности да зна и права на приватност, посебно у све чешћим ситуацијама њихове међусобне колизије.

Некатегорисане публикације (прилози са пројеката)

- *Концептуални модел за успостављање једношалтерског система управе* (коаутори: В. Влајковић, А. Зарић, Ј. Дамњановић, М. Марковић), пројекат Министарства правде и државне управе, Београд 2014, с. 1 – 122.

Овај документ је израђен са циљем да допринесе бољем разумевању концептуалног модела једношалтерског система државне управе и да утврди ставове и питања која треба узети у обзир приликом увођења овог модела. Поред описа методологије која је коришћена, у документу се дефинишу и описују основни елементи који важе за све услуге које се пружају на централном и локалном нивоу државне управе. Кроз конкретне примере и детаљне описе две изабране услуге (издавање уверења о поседовању непокретности и додела подстицаја у сточарству) дат је и приказ могућности коришћења мобилног телефона као канала комуникације за њихову реализацију. Један од најважнијих делова

овог документа је разрада самог каталога услуга који је по мишљењу аутора овог документа основни предуслов за увођење концепта једношалтерског система на централном нивоу државне управе. Целокупан рад на овом документу заснован је на бројним интервјуима који су аутори одржали са представницима органа државне управе.

- *Преднацрт Закона о легализацији одрживих ромских насеља* (коаутори: В. Мацура, М. Ференчак, Ж. Клисаревић, О. Балић), Стална конференција ромских удружења грађана (СКРУГ) – Лига Рома, Фондација за отворено друштво, Београд 2014, с. 1 – 35.

Аутори су у публикацији представили Преднацрт закона о легализацији одрживих ромских насеља на коме су радили током 2014. године. Овај правни текст регулише питање легализације неформалних ромских насеља у Републици Србији. Он би требало да створи претпоставке за озакоњење појединачних објеката у оваквим насељима у складу са Законом о озакоњењу објеката који је у међувремену донет. Усвајање овог закона, заједно са одговарајућим подзаконским прописима, решило би питање правног статуса земљишта на коме се налазе оваква насеља, а такође би допринело њиховом уређењу у погледу квалитета изграђених објеката и развоја додатне инфраструктуре. Поред текста Преднацрта закона, аутори у публикацији дају и образложење за његово доношење, које садржи објашњења основних правних института и појединачних решења у тексту Нацрта закона. Публикација је истовремено преведена и на енглески језик.

VII УЧЕШЋЕ НА ПРОЈЕКТИМА И СТРУЧНИМ СКУПОВИМА

Проф. др Марко Давинић је од академске 2015/2016. године ангажован на пројекту Правног факултета Универзитета у Београду под називом „Идентитетски преображај Србије.” До 2015. године је био ангажован на пројекту Правног факултета „Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније (правни, економски, политички и социолошки аспекти).” У периоду од марта до септембра 2014. године био је главни правни експерт на пројекту „*Израда нацрта Закона о легализацији ромских насеља у Србији*”, чији су носиоци били Стална конференција ромских удружења грађана (СКРУГ – Лига Рома) и Фонд за отворено друштво . Такође, од 2013. до 2014. године био је ангажован као прави експерт на пројекту „Подршка реформи државне управе у Србији

2010 – 2013: Успостављање модела једношалтерског система на централном нивоу власти“, чији су носиоци били Шведски институт за јавну управу (SIPU International) и Министарство правде и државне управе Републике Србије.

Од избора у звање ванредног професора, др Марко Давинић је учествовао на већем броју конференција у земљи и иностранству, на којима је представљао реферате, који су штампани у целини:

Конференције у иностранству:

- Годишња конференција Европске групе за јавну управу (Међународног института за управне науке), 28. август - 1. септембар 2017. године, Милано (Италија), презентован рад: “The capacity of the Administrative court in Serbia to deal with asylum cases” (рад је прихваћен за објављивање у *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 4/2018, коаутор И. Крстић).
- Међународна конференција “The European Union as a Global Actor“, 8 – 12. новембар 2016, Европски институт, Универзитет у Сарленду, Сарбрикен (Немачка), презентован рад: “The EU Enlargement and Accession Procedure – The Case of Western Balkan Countries“ (рад је објављен у *Zeitschrift für Europarechtliche Studien*, 4/2017, Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden, 2017, pp. 513 – 526).
- Међународна конференција “Europeanization of Administrative Law and Codification of Administrative Procedure“, 13 – 14. мај 2016, Babes Bolyai University, Клуж-Напока (Румунија), презентован рад: “Europeanization of Administrative Law and Codification of Administrative Procedure in Serbia” (коаутор В. Цуцић).
- Годишња конференција Америчког удружења за јавну управу (ASPA - American Society for Public Administration), 18 – 22. март 2016, Сијетл (САД), презентован рад: “The Role of Public Administration of the Republic of Serbia in Managing the Migrant Crisis” (рад је објављен у *Die Kieler Ostrechts-Notizen, Migrationsrecht im östlichen Europa*, Institut für Osteuropäisches Recht der Universität Kiel, 2017, pp. 29 – 37).

Конференције у земљи:

- Конференција ”Сто година од уједињења - формирање државе и права”, Правни факултет Универзитета у Београду, 26-27. новембар 2018, Београд - презентован рад: ”Организација и деловање управних судова у заједничкој држави”.
- Међународна конференција омбудсмана „Досадашња искуства и правци даљег развоја институције омбудсмана“, Удружење локалних омбудсмана Србије, ОЕБС, Бачка Топола, 27- 28. септембар 2018 - презентован рад: “The Institution of Local Ombudsman in the Republic of Serbia - Success Story or Missed Opportunity?” (рад је објављен у *Lex localis - Journal of Local Self-Government* 3/2018, pp. 551 – 568, коаутор И. Крстић).
- Конференција „Правни поредак Независне Државе Хрватске“, 30. март 2017, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд (Србија), презентован рад: „Правно устројство и деловање војних и полицијских снага НДХ“ (рад је објављен у зборнику радова *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд, 2017, стр. 107 – 152).
- Копаоничка школа природног права (Управно-правна заштита слободе), 13 – 17. децембар 2016, Копаоник (Србија), презентован рад: „Сукоб између права јавности да зна и права на приватност“ (рад је објављен у *Правном животу* 10/2016, стр. 165 – 180).
- Општи семинар „Правни статус животиња“, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 9. мај 2016 - презентован рад: „Управно-правни аспекти Закона о добробити животиња“ (рад је објављен у зборнику радова *Животиње и право*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016, стр. 109 – 128).
- Округли сто „Легализација ромских насеља“, 27. април 2016, Галерија науке и технике САНУ, Београд (Србија), презентован рад: “The Legalization of Informal Roma Settlements in the Republic of Serbia – A Necessary Step Prior to Legitimation” (рад је објављен у *Аналима Правног факултета у Београду* 1/2016, стр. 132 – 153).

VIII ОСТАЛЕ СТРУЧНЕ АКТИВНОСТИ

Проф. др Марко Давинић је члан више професионалних удружења:

- од 2005. године до данас члан је Америчког удружења за јавну управу (АСПА), Секција за јавно право и управу;
- од 2003. године до данас члан је Удружења за јавну управу Србије;

- од 2001. године до данас члан је Удружење правника Србије.

У изборном периоду одржао је и већи број предавања по позиву. У јануару 2018. године одржао је предавање "Контрола управе од стране Заштитника грађана" на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу. У јануару 2016. године одржао је предавање "The EU Enlargement and Accession Procedure – The Case of Western Balkan Countries" студентима докторских студија Универзитета у Сарајеву. У фебруару и марту 2015. године одржао је два предавања „Управни спор у развијеним земљама“, судијама и судијским помоћницима Управног суда (у оквиру програма Правосудне академије). У академској 2013/14 години *pro bono* је држао курс из Управног права студентима мастер студија на Војној академији (заједно са доц. др Вуком Џуџићем).

У септембру 2017. године био је један од модератора на међународној конференцији „Организација и надлежност управног судства“, у организацији Управног суда и ОЕБС-а. У мају 2015. године био је модератор на Општем семинару Правног факултета посвећеном теми: „Независне институције између политике и права“. Један је од уредника зборника *Животиње и право* (Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016), заједно са проф. др Маријом Караникић Мирић и проф. др Игором Вуковићем. Рецензент је уџбеника проф. др Наташе Стојановић, *Право животиња*, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2017.

У изборном периоду, др Марко Давинић је био члан неколико радних група за израду нацрта закона:

- 2015 - 2016: Преднацрт закона о управним споровима;
- 2015: Измене Закона о експропријацији;
- 2014: Преднацрт закона о легализацији неформалних ромских насеља.

IX ОЦЕНА ИСПУЊЕНОСТИ ЗАКОНСКИХ УСЛОВА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Општи услов

Др Марко Давинић је 2014. године изабран у звање ванредног професора, па је тада проверено и потврђено да испуњава услове за избор у то звање. Осим тога, др Марко

Давинић би и по новим критеријумима за избор, који су ступили на снагу 2016. године, испуњавао услове за избор у звање ванредног професора.

2. Обавезни услов

Др Марко Давинић испуњава све обавезне услове за избор у звање редовног професора.

а) Искуство у педагошком раду са студентима

Др Марко Давинић има осамнаестогодишње искуство у педагошком раду са студентима на Правном факултету Универзитета у Београду, где је држао предавања, руководио вежбама и држао стручну групу на предметима из Управноправне уже научне области.

б) Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода

Педагошки рад др Марка Давинића је током изборног периода оцењен веома високом оценом у студентским евалуацијама (укупна просечна оцена: 4,91).

в) Објављени радови

- *Одобрен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета, или научна монографија из научне области за коју се бира у периоду од избора у претходно звање*

Од избора у звање ванредног професора, др Марко Давинић је објавио монографију *Независна контролна тела у Републици Србији*, Досије, Београд 2018, ISBN 978-86-6047-277-1, стр. 323.

- *Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од избора у претходно звање из научне области за коју се бира*

Др Марко Давинић је објавио два рада из ове категорије часописа:

- “The Institution of Local Ombudsman in the Republic of Serbia - Success Story or Missed Opportunity?” (co-author I. Krstić), *Lex localis - Journal of Local Self-Government* 3/2018, pp. 551 – 568 (категорија M22 - SSCI).
- “Protection of migrants from extradition in Serbia due to Risk of Persecution” (co-author I. Krstić), *International migration*, Wiley Online Library, August 2018, pp. 1 -14: (категорија M23 - SSCI).

- Објављен један рад из категорије M24 од избора у претходно звање из научне области за коју се бира

Др Марко Давинић је објавио два рада из ове категорије часописа:

- “The Legalization of Informal Roma Settlements in the Republic of Serbia – A Necessary Step Prior to Legitimation”, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 1/2016, pp. 132 – 153 (категорија M24).
- “The Capacity of the Administrative Court in Serbia to Deal with Asylum Cases” (co-author I. Krstić), *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 4/2018 (категорија M24).

- Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира (односно према члану 9. Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду рад који доноси исти или већи број М бодова).

Др Марко Давинић је објавио два рада из ове категорије часописа:

- „Двостепено управно судство у Краљевини Југославији – нормативни оквир и пракса“, *Правни живот* 10/2017, стр. 283 - 298 (категорија M51).
- „Сукоб између права јавности да зна и права на приватност“, *Правни живот* 10/2016, стр. 165 – 180 (категорија M51).

Највећи број радова које је др Марко Давинић објавио спадају у категорију M10 часописа. У питању су следећи радови:

- “Free Access to Information in Serbia“ (co-authors D. Milovanović and V. Cucić), *The Laws of Transparency in Action, A European Perspective* (eds. D. Dragos, P. Kovač, A. Marseille), Palgrave Macmillan, International Institute of Administrative Sciences (IIAS), 2019, pp. 501 – 541 (категорија M13).
- “The Efficiency of Serbian Asylum Procedure” (co-author I. Krstić), in *Asyl und Migration in Europe – rechtliche Herausforderungen und Perspektiven, Zeitschrift für Europarechtliche Studien*, Sonderband 2016 (M. Bungenberg, T. Giegerich, T. Stein, eds.), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden 2016, pp. 207 – 219 (категорија M13).
- “The EU Enlargement and Accession Procedure – The Case of Western Balkan Countries“, in *Zeitschrift für Europarechtliche Studien* 4/2017, “The European Union as a Global Actor” (M. Bungenberg, C. Calliess, T. Giegerich, M. Hahn, T. Stein, eds.), Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden, 2017, pp. 513 – 526. (категорија M13).
- “The Role of Public Administration of the Republic of Serbia in Managing the Migrant Crisis“, in *Die Kieler Ostrechts-Notizen, Migrationsrecht im östlichen Europa* (M. Boguslawskij, L. Chanturia, A. Trunk, V. Yarkov, F. Zoll, eds.), Institut für Osteuropäisches Recht der Universität Kiel, 2017, pp. 29 – 37 (категорија M14).
- “The European Administrative Space - Instrument for Transforming the Serbian Administrative Law System“ (co-author V. Cucić), in *Enlargement of the European Administrative Space - Public Administration Reforms on the road to E.U. Membership* (A. Matei, C. Sandu, eds.), Scholars'Press, 2017, pp. 223-246 (категорија M14).

Такође, др Марко Давинић је објавио и три рада која су објављена у зборницима која носе ознаку M40:

- „Правно устројство и деловање војних и полицијских снага НДХ“, у зборнику радова *Правни поредак Независне Државе Хрватске* (уредници Б. Беговић, З. Мирковић), Универзитет у Београду, Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, Београд 2017, стр. 107 – 152 (категорија M44).
- „Управно-правни аспекти Закона о добробити животиња“, *Животиње и право, Зборник радова*, (уредници: М. Караникић-Мирић, М. Давинић, И. Вуковић), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016, стр. 109 – 128 (категорија M44).

- „Право на делотворан правни лек у поступку азила“ (коаутор И. Крстић), *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, прилози пројекту 2014, Правни факултет факултет Универзитета у Београду, Београд 2015, стр. 99- 118 (категорија М44).

г) Радови са научног скупа објављени у целини

- Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33

Проф. др Марко Давинић је објавио следеће радове, изложене на међународним конференцијама и објављене у целини:

- Међународна конференција омбудсмана „Досадашња искуства и правци даљег развоја институције омбудсмана“, Удружење локалних омбудсмана Србије, ОЕБС, Бачка Топола, 27- 28. септембар 2018 - презентован рад: “The Institution of Local Ombudsman in the Republic of Serbia - Success Story or Missed Opportunity?” (рад је објављен у *Lex localis - Journal of Local Self-Government* 3/2018, pp. 551 – 568, коаутор И. Крстић)
- Међународна конференција “The European Union as a Global Actor“, 8 – 12. новембар 2016, Европски институт, Универзитет у Сарленду, Сарбрикен (Немачка), презентован рад: “The EU Enlargement and Accession Procedure – The Case of Western Balkan Countries“ (рад је објављен у *Zeitschrift für Europarechtliche Studien*, 4/2017, Nomos Verlagsgesellschaft, Baden – Baden, 2017, pp. 513 – 526).
- Годишња конференција Америчког удружења за јавну управу (ASPA - American Society for Public Administration), 18 – 22. март 2016, Сијетл (САД), презентован рад: “The Role of Public Administration of the Republic of Serbia in Managing the Migrant Crisis” (рад је објављен у *Die Kieler Ostrechts-Notizen* 2/2017, *Migrationsrecht im östlichen Europa*, Institut für Osteuropäisches Recht der Universität Kiel, 2017, pp. 29 – 37).
- Годишња конференција Европске групе за јавну управу (Међународног института за управне науке), 28. август - 1. септембар 2017. године, Милано (Италија), презентован рад: “The capacity of the Administrative court in Serbia to deal with asylum cases” (рад је прихваћен за објављивање у *Annals of the Faculty of Law*, no. 4/2018, коаутор И. Крстић).

- Два рада са са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63

Проф. др Марко Давинић је објавио следеће радове, изложене на домаћим конференцијама и објављене у целини:

- Конференција „Правни поредак Независне Државе Хрватске“, 30. март 2017, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд (Србија), презентован рад: „Правно устројство и деловање војних и полицијских снага НДХ“ (рад је објављен у зборнику радова *Правни поредак Независне Државе Хрватске*, уредници Б. Беговић, З. Мирковић, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд 2017, стр. 107 – 152).
- Копаоничка школа природног права (Управно-правна заштита слободе), 13 – 17. децембар 2016, Копаоник (Србија), презентован рад: „Сукоб између права јавности да зна и права на приватност“ (рад је објављен у *Правном животу* 10/2016, стр. 165 – 180).
- Општи семинар „Правни статус животиња“, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 9. мај 2016 - презентован рад: „Управно-правни аспекти Закона о добробити животиња“ (рад је објављен у *Животиње и право, Зборник радова*, уредници: М. Караникић-Мирић, М. Давинић, И. Вуковић, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016, стр. 109 – 128).
- Округли сто „Легализација ромских насеља“, 27. април 2016, Галерија науке и технике САНУ, Београд (Србија), презентован рад: “The Legalization of Informal Roma Settlements in the Republic of Serbia – A Necessary Step Prior to Legitimation” (рад је објављен у *Аналима Правног факултета у Београду* 1/2016, стр. 132 – 153).

д) Цитираност од 10 хетеро цитата

Др Марко Давинић има цитираност од 64 хетероцитата:

- “The Legalization of Informal Roma Settlements in the Republic of Serbia – A Necessary Step Prior to Legitimation”, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 1/2016, pp. 132 – 153; Миодраг Ференчак, „Самоградња и ромска кућа“, *Становање Рома у Србији: стање и изазови*, САНУ, Београд 2017, стр. 15 – 41.
- „Управно-правни аспекти Закона о добробити животиња“, *Животиње и право, Зборник радова*, (уредници: М. Караникић-Мирић, М. Давинић, И. Вуковић),

Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2016, стр. 109 – 128; Наташа Стојановић, *Право животиња*, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2017.

- *Преднацрт Закона о легализацији одрживих ромских насеља* (коаутори: В. Мацура, М. Ференчак, Ж. Клисаревић, О. Балић), Стална конференција ромских удружења грађана (СКРУГ) – Лига Рома, Фондација за отворено друштво, Београд 2014, с. 1 – 35; Јелена Јеринић, „Правни аспекти становања Рома у нелегално изграђеним или насељеним објектима“, *Становање Рома у Србији: стање и изазови*, САНУ, Београд 2017, стр. 89 – 110.
- *Право на азил – међународни и домаћи стандарди*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013 (са И. Крстић): Бојана Тодоровић, „Специјализација судија Управног суда у материји азила – увођење специјализованих већа као фактор унапређења ефикасности?“, *Свеске за јавно право* 26/2016, Фондација Центар за јавно право, стр. 29 – 40; Лена Петровић, Соња Тошковић, *Институционални механизми за интеграцију особа којима је одобрен азил*, Београдски центар за људска права 2016; Мирослава Јелачић, *Водич о поступању према мигрантима*, CEDEM, Подгорица 2015; *Право на уточиште у Републици Србији 2013*, Београдски центар за људска права, Београд 2014; *Изазови система азила*, Група 484, Београдски центар за људска права, Београдски центар за безбедносну политику, Београд 2014.
- *Европски омбудсман и лоша управа (maladministration)*, Заштитник грађана, Београд, 2013; Зоран Р. Томић, *Опште управно право*, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд, 2018; Стефан Андоновић, „Управно-правни аспекти Повереника за заштиту равноправности у Републици Србији“, *Годишњак Факултета правних наука* 8/2018, с. 244 – 256; Дејан Вучетић, *Правни режим и институције енглеске локалне самоуправе*, Медивест КТ, Ниш, 2017; Лука Глушац, „Место и улога Заштитника грађана (Омбудсмана) у процесу приступања Републике Србије Европској унији“, *Годишњак ФПН-а* 17/2017, стр. 53 – 72; Драгана Арсић, „Институција Заштитника грађана у извештавању портала дневног листа Блиц у периоду од 2013 до 2016. године“, *Администрација и јавне политике* 2-3/2017, стр. 103 – 121; Марко Лазаревић, „Различите форме хибридног модела омбудсмана са освртом на Заштитника грађана у Србији“, *Политичка ревија* 4/2017, стр. 119 – 136; Добросав Миловановић, „Реформа јавне управе у Републици Србији у контексту приступања ЕУ“, *Српска политичка мисао* 4/2016, стр. 331 – 347; Ивана Крстић, Бојана Чучковић, „Приступање Европске уније Европској конвенцији о људским правима као вид унапређења заштите људских права у Европи“, *Анали Правног факултета у Београду* 2/2016, стр. 49 – 78; Лука Глушац, „Развој националних институција за људска права“, *Србија и*

институционални модели јавних политика: проблеми и перспективе, Институт за политичке студије, Београд, 2016, стр. 265-301; Бојана Тодоровић, „Начела добре управе – примена у управно-процесном праву Републике Србије“, *Свеске за јавно право* 23/2016, Фондација Центар за јавно право, стр. 50 – 65; Dejan Vučetić, „Is Mediation Viable in Administrative Matters“, *Facta Universitatis: Law and Politics* 4/2016, pp. 495 – 504; Дејан Вучетић, „Европска управно-процесна правила и општи управни поступак Републике Србије“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 68/2014, стр. 175-186; Dejan Vučetić, „Codification of European administrative procedure law and its reflections on Serbian public administration reform“, *EU Administrative Law and its Impact on the Process of Public Administration Reform and Integration into the European Administrative Space of South East European Countries*, SEELS 2014, pp. 99 – 107.

- Стручно усавршавање државних службеника у Републици Србији. (Professional development of civil servants in the Republic of Serbia), двојезично издање, Удружење за јавну управу, Службени гласник, Београд, 2012 (са Д. Миловановићем и Ј. Нићићем); Zorica Vukašinović Radojičić, Aleksandra Rabrenović, „Alignment of the Serbian Civil Service Legislation with the EU Accession Requirements“, *EU Law in Context - Adjustment to Membership and Challenges of the Enlargement* 2/2018, pp. 184 – 200; Милош Деновић, Наташа Деновић, „Појам стручног усавршавања државних службеника и значај овог института у актуелној реформи државне управе у Републици Србији – критички осврт“, *Лимен* 2017, стр. 158 – 164; Драгољуб Кавран, „Реформа јавне управе – мисија и стварност“, *Правни живот* 10/2016, стр. 135 – 150; Драган Васиљевић, „Прилог питању етике кадрова у државној управи“, *НБП – Журнал за криминалистику и право* 2016, стр. 111 – 122; Љиљана Дапчевић-Марковић, „Европски стандарди статуса државних службеника“, *Правне теме* 4/2016, стр. 193 – 203; Зоран Лончар, „Деполитизација и професионализација управе у Републици Србији“, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду* 4/2013, стр. 185 – 202;
- „Принудно исељење и расељавање – управно-правни аспекти“, *Анали Правног факултета у Београду* 2/2013, стр. 149 - 165; Јелена Јеринић, „Правни аспекти становања Рома у нелегално изграђеним или насељеним објектима“, *Становање Рома у Србији: стање и изазови*, САНУ, Београд 2017, стр. 89 – 110.
- „Efficiency of the Administrative Appeal (The Case of Serbia)“, *Transylvanian Review of Administrative Sciences*, No. 37 E/2012, pp. 95 – 111 (са Д. Миловановићем и В. Цуцићем); Mirjana Drenovak Ivanović, „Environmental Impact Assessment in Serbian Legal System: Current Issues and Prospects for Revision“, *Annals of the Faculty of Law in Belgrade, Belgrade Law Review* 3/2016, pp. 126 – 139;

- „Регистар грађана као темељ развоја е-управе у Републици Србији“, *Правни живот*, бр. 10, 2012, стр. 385 – 397. (са И. Тодороским): Бојана Тодоровић, „Електронска управа у Републици Србији – Изазови модернизације јавне управе“, Фондација Центар за јавно право, 2015, стр. 1 – 22.
- „Електронска управа у Републици Србији – тренутно стање и правци развоја“, *Правни живот*, бр. 10, 2011, стр. 325 – 336 (са И. Тодороским): Бојана Тодоровић, „Електронска управа у Републици Србији – Изазови модернизације јавне управе“, Фондација Центар за јавно право, 2015, стр. 1 – 22.
- „Комплексност процеса ширења институције омбудсмана“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу (тематски број посвећен Славољубу Поповићу)*, 2011, стр. 101 – 111; Андријана Јовановић, „Сарадња омбудсмана и парламента: компаративни модели и домаћа пракса“, *Јачање надзорне улоге Народне скупштине, оквир за расправу*, УНДП, Београд 2015, стр. 73 – 75.
- „Појам добре управе – између класичног и ‘меког’ права“, *Правни живот* 10/2010, стр. 389 – 404; Драгољуб Кавран, „Реформа јавне управе – мисија и стварност“, *Правни живот* 10/2016, стр. 135 – 150; Добросав Миловановић, „Реформа јавне управе у Републици Србији у контексту приступања ЕУ“, *Српска политичка мисао* 4/2016, стр. 331 – 347; Бојана Тодоровић, „Начела добре управе – примена у управно-процесном праву Републике Србије“, *Свеске за јавно право* 23/2016, Фондација Центар за јавно право, стр. 50 – 65; Ивана Крстић, Бојана Чучковић, „Приступање Европске уније Европској конвенцији о људским правима као вид унапређења заштите људских права у Европи“, *Анали Правног факултета у Београду* 2/2016, стр. 49 – 78; Бојан Влашки, „Садржина и прав(н)а природа концепта добре управе“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 71/2015, стр. 277-292; Љубомир Мрда, Младен Радивојевић, „Реформом јавне управе и имплементацијом система квалитета до боље услуге у Републици Српској“, *Анали пословне економије* 9/2013, стр. 313 – 328; Бојан Влашки, „Неки елементи развојне димензије концепта добре управе“, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци* 35/2013, стр. 165 – 182.
- „Европски омбудсман и лоша управа (Maladministration)“, докторска дисертација, Правни факултет Универзитета у Београду, 2008; Ђорђије Блажић, „Начела добре управне процедуре у управном систему Црне Горе“, *Зборник радова*, Косовска Митровица 2016, стр. 27-44; Бојан Влашки, „Садржина и прав(н)а природа концепта добре управе“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 71/2015, стр. 277-292; Зоран Јовановић, „Карактеристике новог јавног менаџмента у појединим

- европским земљама“, *Гласник права* 3/2015, стр. 41 – 63; Бојан Влашки, „Неки елементи развојне димензије концепта добре управе“, *Годишњак Правног факултета Универзитета у Бањој Луци* 35/2013, стр. 165 – 182; Чедомир Марковић, Сретен Југовић, „Специјализовани омбудсмани у Републици Србији“, *Наука, безбедност, полиција* 1/2012, стр. 141-151.
- “Појам лоше управе”, *Правни живот*, бр. 10, 2008, стр. 717 – 731; Бојан Влашки, „Садржина и прав(н)а природа концепта добре управе“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 71/2015, стр. 277-292; Чедомир Марковић, Сретен Југовић, „Специјализовани омбудсмани у Републици Србији“, *Наука, безбедност, полиција* 1/2012, стр. 141-151; Предраг Димитријевић, „Модел информационо умрежене управе“, *Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе*, Правни факултет у Нишу 2009, стр. 139 – 163.
 - “Globalization and Governance: New Challenges for American Leadership”, Occasional Paper Series, The George Washington Center for the Study of Globalization, стр. 1 – 42; M. N. Akinwunmi-Othman, *Globalization and Africa's Transition to Constitutional Rule*, Palgrave Macmillan 2017.
 - “Значај институције омбудсмана за правни систем”, *Правни живот*, бр. 10, 2007, стр. 717 – 727; Лука Глушац, „Развој националних институција за људска права“, Србија и институционални модели јавних политика: проблеми и перспективе, Институт за политичке студије, Београд, 2016, стр. 265-301; Чедомир Марковић, Сретен Југовић, „Специјализовани омбудсмани у Републици Србији“, *Наука, безбедност, полиција* 1/2012, стр. 141-151; Зоран Стевановић, „Затворски систем и људска права затвореника у Србији“, *Култура полиса* 2/2012, стр. 241 – 256; Александар Грујић, „Локални омбудсман у Србији – промене или 'status quo'?“, *Право – теорија и пракса* 10-12/2012, стр. 41 – 52; Ана Батрићевић, „Заштитник грађана и поштовање права затвореника у Републици Србији“, *Бранич* 1-2/2011, стр. 135 – 156; Мијодраг Радојевић, „Два века омбудсмана – шведски Justitiombudsman“, *Политичка ревија* 4/2009, стр. 151 – 172;
 - *Концепција управног права Сједињених Америчких Држава*, Досије, Београд, 2004; Зоран Р. Томић, *Опште управно право*, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд, 2018; Дејан Вучетић, *Правни режим и институције енглеске локалне самоуправе*, Медивест КТ, Ниш, 2017; Јелена Вучковић, „Уставни принцип поделе власти и глобализација“, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 76/2017, стр. 101 – 124; Јелена Вучковић, „Извршна власт и јавне агенције“, *Зборник радова „Национално и међународно право – актуелна питања и теме”*, Косовска Митровица 2017, стр. 249 – 261; Данило Стевандић, „О доктрини неделегације у

правној традицији САД“, *Правни записи* 2/2017, стр. 267 – 282; Бојан Влашки, „Облици и модели заштите конкуренције у упоредном праву“, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду* 1/2016, стр. 291 – 310; Јелена Вучковић, „Јавне агенције у нордијским и балтичким државама“, *Гласник права* 3/2013, стр. 71 – 81; Данило Стевандић, „Извршне уредбе председника САД“, *Правни записи* 1/2012, стр. 198 – 216; Предраг Благојевић, „Практична позиционираност културе у државно-правном систему Србије“, *Култура* 135/2012, стр. 299 – 319; Дејан Шупут, „Спортско право у САД“, у *Увод у право САД*, Институт за упоредно право, Београд, 2008, стр. 347 – 368;

- „Утицај Алберта ван Дајсија на развој Управног права Велике Британије“, *Правни живот*, бр. 9, 2003, стр. 1099 – 1108; Зоран Р. Томић, *Опште управно право*, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд, 2018;

3. Изборни услови

Др Марко Давинић испуњава сва три изборна услова, што превазилази минималне услове за избор у звање редовног професора.

а) Стручно-професионални допринос

Проф. др Марко Давинић је од академске 2015/2016. године ангажован на пројекту Правног факултета Универзитета у Београду под називом „Идентитетски преображај Србије.“ До 2015. године је био ангажован на пројекту Правног факултета „Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније (правни, економски, политички и социолошки аспекти.“ У периоду од марта до септембра 2014. године био је главни правни експерт на пројекту „Израда нацрта Закона о легализацији ромских насеља у Србији“, чији су носилац били Стална конференција ромских удружења грађана (СКРУГ – Лига Рома) и Фонд за отворено друштво. Такође, од 2013. до 2014. године био је ангажован као прави експерт на пројекту „Подршка реформи државне управе у Србији 2010 – 2013: успостављање модела једношалтерског система на централном нивоу власти“, чији су носиоци били Шведски институт за јавну управу (SIPU International) и Министарство правде и државне управе Републике Србије.

Др Марко Давинић је био коуредник зборника радова *Животиње и право* (уредници: М. Караникић-Мирић, М. Давинић, И. Вуковић), који је Правни факултет Универзитета у Београду издао 2016. године. Био је и рецензент радова за поменути зборник, као и рецензент већег броја радова за часопис *Анали Правног факултета у*

Београду и за зборник Правног факултета Прилози факултетском пројекту. Рецензент је уџбеника проф. др Наташе Стојановић, *Право животиња*, Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш 2017.

б) Допринос академској и широј заједници

Проф др Марко Давинић обавља важне функције на Факултету и на Универзитету. Значајно је споменути да од 2016. године на Правном факултету обавља функцију заменика шефа Катедре за јавно право, као и члана Етичке комисије Правног факултета. У периоду од 2012. до 2015. године био је и члан Савета Правног факултета. Такође, активно учествује и раду универзитетских тела, тако да је од 2016. године члан Већа за студије при Универзитету, док од октобра 2018. године обавља функцију председника Одбора за статутарна питања Универзитета у Београду.

Др Марко Давинић је од последњег изборног циклуса остварио сарадњу са Управним судом и Правосудном академијом. У септембру 2017. године био је један од модератора на међународној конференцији „Организација и надлежност управног судства”, у организацији Управног суда и ОЕБС-а. У мају 2015. године био је модератор на Општем семинару Правног факултета посвећеном теми: „Независне институције између политике и права“.

Важно је споменути и да је у изборном периоду, др Давинић био члан неколико радних група за израду нацрта закона: Преднацрта закона о управним споровима (2015 - 2016. године), Измена Закона о експропријацији (2015. године) и Преднацрта закона о легализацији неформалних ромских насеља (2014. године).

в) Сарадња са другим високошколским, односно научно-истраживачким институцијама у земљи и иностранству

У периоду од претходног изборног циклуса, проф. др Марко Давинић остварио је и сарадњу са другим високошколским и истраживачким институцијама. Већ је поменуто у реферату да је др Марко Давинић учествовао на великом броју конференција у земљи и иностранству, где је остварио блиску сарадњу са колегама са других факултета, као и са омбудсменима из земље и окружења.

У изборном периоду, проф. др Марко Давинић одржао је и већи број предавања по позиву. У јануару 2018. године одржао је предавање ”Контрола управе од стране Заштитника грађана” на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу. У фебруару и марту 2015. године одржао је два предавања „Управни спор у развијеним земљама“, судијама и судијским помоћницима Управног суда (у оквиру програма Правосудне

академије). У академској 2013/14 години *pro bono* је држао курс из Управног права студентима мастер студија на Војној академији (заједно са доц. др Вуком Џуцићем). Такође, остварио је веома блиску сарадњу и са Европским институтом Универзитета Сарланд из Сарбрикена. Прво, позван је на њихову конференцију у новембру 2016. године, где је представио рад који је касније публикован часопису овог института. У зимском семестру академске 2016/2017. године, у оквиру пројекта *SEE|EU Cluster of Excellence in European and International Law*, студентима докторских студија са Европског института одржао је серију предавања. Коначно, у августу 2017. године две недеље је боравио на Институту ради обављања истраживачке праксе.

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија је своје мишљење формирала на основу научно-истраживачких и педагошких активности кандидата изнетих у овом реферату, руководећи се критеријумима које је утврдио Сенат Универзитета у Београду. Комисија са задовољством констатује да кандидат проф. др Марко Давинић у потпуности испуњава све услове за избор у звање редовног професора.

Од избора у звање ванредног професора др Марко Давинић је успешно наставио своју научну и наставну каријеру. У наведеном периоду кандидат је као аутор и коаутор објавио већи број научних и стручних радова, у којима се бавио значајним истраживањима у области управног права, права азила (као посебне управне области), али и недовољно истраженим правно-историјским темама. Његов рад „Независна контролна тела у Републици Србији” је прва монографска публикација која се бави овом темом у нашој земљи и представља значајан извор информација за будуће истраживаче, али и за ширу стручну јавност. Научно-истраживачки и стручни пројекти на којима је учествовао били су од значаја за научни и педагошки развој кандидата, посебно за рационално повезивање теоријских ставова и практичних управноправних питања у његовим радовима. Притом, радове кандидата карактерише прецизан, једноставан и јасан стил писања и поред комплексности тема којима се бавио, о чему сведочи и њихова велика цитираност. Такође, кандидат је у изборном периоду објавио девет радова на енглеском језику, од којих многе у престижним међународним зборницима и часописима, чиме је наставио успешну међународну каријеру започету још у ранијем периоду.

Комисија је узела у обзир и да је кандидат од избора у звање ванредног професора излагао реферате на великом броју међународних и домаћих конференција, на којима је остварио значајне контакте које је ставио у функцију своје матичне институције. Такође, као модератор и панелиста учествовао је на великом броју научних скупова, а био је и члан неколико радних група за израду нацрта закона. Проф. др Марко Давинић је у току изборног периода обављао и значајне функције како на Правном факултету, тако и на

Универзитету. Његов савестан рад је препознат од стране Сената Универзитета у Београду који га је недавно изабрао за председника Одбора за статутарна питања.

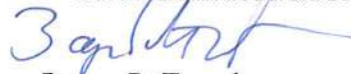
Пратећи помно, током више година, његов свеколики професионални развој, учили смо, поред осталог, да професора Давинића краси завидна аналитичност у претресању актуелних и комплексних тема којима се бавио - минуциозност, академска научна толерантност и честитост, опрезност и изнијансираност увида и промишљања - као и смисао за научну синтезу, уз убедљиво поентирање у закључцима његових стручних и научних радова.

Надаље, о односу др Марка Давинића према студентима најбоље сведоче веома високе оцене које је добијао у студентским евалуацијама, као и репутација савесног и објективног испитивача, при чему студенти посебно истичу његов креативан и духовит начин предавања у свим облицима наставе. Својим научним и педагошким активностима проф. др Марко Давинић доприноси угледу Правног факултета, о чему сведоче и бројна гостујућа предавања у земљи и иностранству која је одржао током своје досадашње каријере.

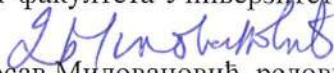
На основу целокупног научног и педагошког рада кандидата, примењених мерила за његову оцену и личног уверења чланова Комисије, кандидат у потпуности испуњава све услове за избор у звање редовног професора за Управноправну ужу научну област - предмет Управно право. Из тих разлога, Комисија за писање извештаја има задовољство да предложи Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Марка Давинића у звање редовног професора за Управноправну ужу научну област - предмет Управно право.

У Београду, 6. децембра 2018. године

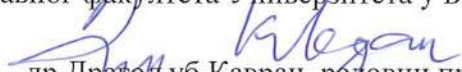
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

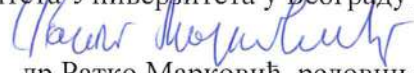
др Зоран Р. Томић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

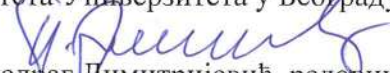
др Добросав Миловановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Драгољуб Кавран, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду у пензији

др Ратко Марковић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду у пензији

др Предраг Димитријевић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Нишу